

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienie to stoi na przeszkodzie przepisowi państwa członkowskiego, na mocy którego w ramach systemu mającego na celu ograniczenie podwójnego opodatkowania, w przypadku gdy podatnicy podlegający nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, od zagranicznych dochodów płacą w państwie, z którego te dochody pochodzą, podatek odpowiadający podatkowi dochodowemu pobieranemu przez rzeczony państwo członkowskie, zagraniczny podatek zostaje zaliczony na poczet podatku dochodowego w tymże państwie członkowskim, w taki sposób, iż podatek dochodowy należny tytułem dochodów podlegających opodatkowaniu w tym państwie członkowskim — włącznie z dochodami zagranicznymi — jest mnożony przez stosunek tych zagranicznych dochodów i sumy dochodów, przy czym w sumie tej nie są uwzględniane wydatki szczególne i nadzwyczajne obciążenia jako wydatki związane z trybem życia lub z sytuacją osobistą i rodzinną.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgia) — RVS Levensverzekeringen NV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-243/11) (¹)

(Ubezpieczenia na życie — Roczny podatek obejmujący transakcje ubezpieczeniowe — Dyrektywa 2002/83/WE — Artykuł 1 ust. 1 lit. g) i art. 50 — Pojęcie „państwa członkowskiego zobowiązania” — Zakład ubezpieczeń z siedzibą w Niderlandach — Ubezpieczający, który zawarł umowę ubezpieczenia w Niderlandach i przeniósł miejsce stałego pobytu do Belgii po zawarciu umowy — Swoboda świadczenia usług)

(2013/C 114/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RVS Levensverzekeringen NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Wykładnia art. 50 dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie (Dz.U. L 345, s. 1) — Uregulowanie krajowe poddające umowy ubez-

pieczenia rocznemu opodatkowaniu w przypadku ryzyka umiejscowionego w Belgii z uwagi na miejsce stałego pobytu ubezpieczonej osoby fizycznej albo siedzibę ubezpieczonej osoby prawnej — Zakład ubezpieczeniowy z siedzibą w Niderlandach, nieobecny w Belgii, z wyjątkiem jednego z jego ubezpieczonych, który wyemigrował do Belgii po zawarciu umowy — Miejsce opodatkowania — Artykuły 49 i 56 TFUE — Ograniczenia

Sentencja

Artykuł 50 dyrektywy 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby państwo członkowskie pobierało podatek pośredni od składek ubezpieczenia na życie płaconych przez ubezpieczających będących osobami fizycznymi, którzy mają miejsce stałego pobytu w tym państwie członkowskim, jeżeli dane umowy ubezpieczenia zostały zawarte w innym państwie członkowskim, w którym rzeczeni ubezpieczający w dacie zawarcia mieli miejsce stałego pobytu.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 lutego 2013 r. — Republika Portugalska przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-246/11 P) (¹)

(Odwołanie — Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) — Rozporządzenie (EWG) nr 2052/88 — Artykuł 13 ust. 3 — Rozporządzenie (EWG) nr 4253/88 — Artykuł 21 ust. 1 — Dotacja globalna na inwestycje lokalne w Portugalii — Zmniejszenie pomocy finansowej)

(2013/C 114/13)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, S. Rodrigues i A. Gattini, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, A. Steiblytè i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 3 marca 2011 r. w sprawie T-387/07 Portugalia przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności w części decyzji Komisji C(2007) 3772 z dnia 31 lipca 2007 r. w sprawie zmniejszenia pomocy finansowej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) dotyczącej dotacji globalnej na pomoc w zakresie inwestycji lokalnych w Portugalii na podstawie decyzji Komisji C(95) 1769 z dnia 28 lipca 1995 r.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 3 marca 2011 r. w sprawie T-387/07 Portugalia przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2007) 3772 z dnia 31 lipca 2007 r. w sprawie zmniejszenia pomocy finansowej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) dotyczącej dotacji globalnej na pomoc w zakresie inwestycji lokalnych w Portugalii na podstawie decyzji Komisji C(95) 1769 z dnia 28 lipca 1995 r.
- 3) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami postępowania odwoławczego.

(¹) Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Hiszpania) — Concepción Salgado González przeciwko Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-282/11) (¹)

(Artykuł 48 TFUE — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i (WE) nr 883/2004 — Ubezpieczenie emerytalne i na wypadek śmierci — Szczególne zasady stosowania ustawodawstwa krajowego dotyczącego ubezpieczenia emerytalnego — Obliczanie świadczeń)

(2013/C 114/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Concepción Salgado González

Strona pozwana: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Wykładnia art. 48 TFUE, art. 3 rozporządzenia 1408/71/EWG z dnia 14 lipca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) oraz załącznika VI D (obecnie G) pkt 4 do tego rozporządzenia, a także art. 87 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i

Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166, s. 1) oraz załącznika XI pkt 2 lit. a) do tego rozporządzenia — Ubezpieczenia emerytalne i na wypadek śmierci — Szczególne warunki stosowania ustawodawstwa krajowego dotyczącego ubezpieczenia emerytalnego — Obliczanie świadczenia — Ustawodawstwo krajowe ustalające świadczenie na podstawie średniej podstawy składki w trakcie piętnastoletniego okresu referencyjnego

Sentencja

Artykuł 48 TFUE, art. 3, art. 46 ust. 2 lit. a) i art. 47 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 629/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r., oraz pkt 4 części H załącznika VI do tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, takiego jak to, którego dotyczy sprawa główna, na którego podstawie teoretyczna kwota świadczenia emerytalnego osoby prowadzącej działalność na własny rachunek, migrującej lub niemigrującej, jest niezmiennie obliczana na podstawie składek tej osoby w stałym okresie referencyjnym poprzedzającym jej ostatnią składkę w tym państwie i podzielonych przez stały dzielnik, przy czym ani długość tego okresu, ani zastosowany dzielnik nie mogą być dostosowane w celu uwzględnienia faktu, że dana osoba wykonywała prawo do swobodnego przepływu.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — ProRail NV przeciwko Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

(Sprawa C-332/11) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 1206/2001 — Współpraca przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych i handlowych — Bezpośrednie przeprowadzanie dowodu — Powołanie eksperta — Ekspertyza przeprowadzana częściowo na terytorium państwa członkowskiego sądu odsyłającego, a częściowo na terytorium innego państwa członkowskiego)

(2013/C 114/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie van België